

Trapsavec

49. ročník
sborník literární soutěže

Tuláci po hniezdach

Na poslednom schode
vandrák bez spiatočného lístku
bez adresy
dráždi betón bosou nohou
hľadač stratených pohybov vôd
vyliahnutý z ulity ciest
pokrstený živou hlinou
na znamenie mokrého slnka
opúšťa prístavisko dní
čakárne hodín
evanjelium cestovných poriadkov
s deravými prstami
putuje údolím hladných vrán
kotlinou mozoľnatých dlaní
úvalom trúchlivých dávnych stromov bez mena
krokmí sa vsakuje do krajiny
do rozstrihaných dolín
pije vodu z neznámych prameňov
a niekde hlboko v hlave
maratónsky dážď-
beží prázdnyimi mestom
bez čísla a bez potlesku
bez sponzorov
hľadá cieľ
na konci krehkého leta
a taktiež jesenní ľudia
v pasážach a podchodoch
a zastávkach autobusov
bez čísla a bez dáždnika
z nohy na nohu prešľapujú deň
a mokří reumatickí vtáci
potulujúci sa od steny k stene
zatiaľ čo zo školského autobusu
vypláva do prázdnych ulíc pár neznámych Kolumbov
bez kompasu a príšľachov s premočenými plecniakmi

na chrbtoch smer: cesta domov
znamenie: nedojedený krajec chleba vo fľaši od octu chladnuci čaj a nákres
neznámeho ostrova ktorý sa práve rodí medzi novými mlákami cieľ: ...

Na konci sveta

tuláci bez spiatočných lístkov

bez adresy

hľadači neznámych ostrovov

po rokoch

poznajú sa podľa odtlačkov očí

podľa stupajú

podľa obohraných topánok a zošliapaných piesní

v poldecáku vypijú posedné svetlo

a kráčajú k hraničným hrebeňom

ďaleko za okraje máp

Vandráci bez mena

zrodení na dne dokov

hľadajú stratené pohyby vôd

s ktorými priplávali až sem

(venované tým, čo kráčali z Runiny do neznámych končín)

1. miesto Poezie Oldpsavci

Peter Jokl – Joko